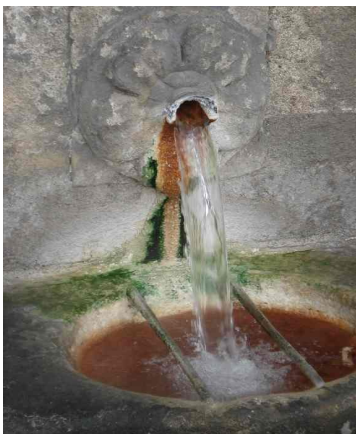

Orense

De vallei van de rivier de Miño, waaraan Orense (Ourense in het Galicisch oftewel *Gallego*) gelegen is, was al bevolkt in de zogenaamde *época castreña*. Deze naam is ontleend aan de typische Galicische nederzettingen die destijds (vanaf de zesde eeuw BC) werden gebouwd, de zogenaamde *castros*, bestaande uit een aantal ronde hutten met een muur eromheen, gelegen op gemakkelijk te verdedigen plekken zoals schiereilandjes in meanderende rivieren. Eén van dergelijke nederzettingen lag in de buurt van *Las Burgas*, een thermale bron waaromheen in de Romeinse tijd de stad Orense ontstond. Deze bron geeft permanent driehonderd liter water per minuut af met een temperatuur, variërend van 64 tot 68 graden Celsius. Vroeger werd dit water onder meer gebruikt om er kippen mee te overgieten wat het

plukken van de veren vergemakkelijkte. De herkomst van het water is niet duidelijk. Volgens een legende is het afkomstig uit een bron direct onder de *Capilla de Santo Cristo* in de kathedraal van Orense, terwijl een andere legende het toeschrijft aan een slapende vulkaan die elk moment tot uitbarsting kan komen. Hoe dan ook, vandaag de dag halen velen water bij deze bron, water waaraan een geneeskrachtige werking wordt toegeschreven.

Over de oorsprong van de naam *Burgas* bestaat evenmin duidelijkheid. Sommigen menen dat het afkomstig is van het

Keltische "beru", dat warm betekent, maar waarschijnlijker is, dat deze naam is afgeleid van het latijnse woord "burca" ofwel bassin, een toespeling op de Romeinse warmwaterbaden.

In traditionele bars in Galicië wordt de frisse witte Ribeiro-wijn gedronken uit kleine aardewerken kommetjes (*tazas*). De wijn wordt uit een kan van enige hoogte in de *taza* geschonken, wat een bruisend effect heeft. Een oude gewoonte, want in het archeologisch museum van Orense tref je exemplaren aan van dergelijke kommetjes uit de vijftiende eeuw. Dit museum is prachtig ingericht en geeft een goed overzicht van de (pre)historie van de stad. Als je geluk hebt wordt er in de toegangshal geconcerteerd. Je wordt er beleefd op attent gemaakt dat het museum daarom vroeger wordt gesloten en uitgenodigd het concert bij te wonen. Muziek van hedendaagse Galicische componisten. Voortreffelijk!

Hoteleigenaren in Orense klagen over het feit dat hun stad lang niet die toeristische belangstelling heeft die Santiago de Compostela ten deel valt. Dat is begrijpelijk, maar voor de toerist

die wèl de moeite neemt Orense te bezoeken, is dat nu juist een van de aantrekkelijke kanten van de stad. Orense straalt een zekere rust uit en er is toch veel te zien. De kathedraal (*catedral de San Martin*), het *Convento de San Francisco*, de *Plaza Mayor* om enkele bezienswaardigheden te noemen. En op een verborgen pleintje een elegant standbeeld van de Galicische schrijver, schilder en tekenaar Alfonso Castelao. Castelao studeerde medicijnen en was een van de apologeten van het Galicisch nationalisme. Beroemd is zijn uitspraak "*Fixenme médico por amor ó meu pai; non exerzo a profesión por amor á humanidade*" (ik werd arts uit liefde voor mijn vader, niet uit uit liefde voor de mensheid oefende ik dit beroep uit). Zijn werk wordt regel-

Alfonso Castelao
1885 - 1950

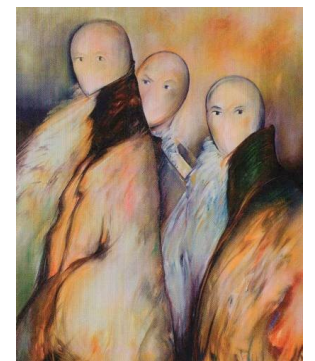

matig geëxposeerd en vooral de cartoonachtige tekeningen, die dateren uit het begin van de vorige eeuw, zijn zeer trefzeker.

La dama del plumacho
Domingo Mingos (1990)

Behalve het archeologisch museum is er ook het *Museo Municipal* (Gemeentemuseum). Van bescheiden omvang en zoals veel Spaanse musea gratis toegankelijk. Vlak na openingstijd is het er doodstil en de expositie *Os nosos fondos II* die er in 2009 te zien is, geeft een interessante kijk in de collectie. Het museum put daarbij uit de vele werken die in zijn bezit zijn. Bedoeling is om het hele bezit in achtereenvolgende exposities voor het publiek toegankelijk te maken. Na het bezoek krijg je van een vriendelijke receptionist de catalogus cadeau. Is dat omdat je de eerste gast bent van die dag?

Os tres Caballeiros
Felipe Mosquera (1990)

Of is het omdat je als buitenlander belangstelling toont voor het werk van regionale kunstenaars?

Orense mag zich verheugen in een flink aantal oeververbindingen die het westelijk deel van de stad, waarin de *casco histórico*, verbinden met het oostelijk deel. De oudste en meest bekende is de *Puente Romano*, die in de loop van de eeuwen een aantal keren ge-

renoveerd is, maar wel zijn karakteristieke Romeinse vorm heeft behouden. Het is een voetgangersbrug.

Daarnaast zijn er de *Puente Nuevo*, in gebruik genomen in 1918 en de boven alles uittorende spoorbrug uit 1958. Last but not least de *Puente Milenio* (Milleniumbrug) uit 2001.

Laatstgenoemde brug is een gewaagde constructie van staal en beton met een in het oog springende gebogen vorm van de ophanging die benut is als voetgangersbrug en tot een hoogte van tweeëntwintig meter reikt (je kunt ook beneden langs). Het is een symbool van de progressie die de stad maakt.

Willem Peeters, 24 juni 2009